

Bogár László: KAMUkrajna

2013 december 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A már eddig is éppen elég sokat szenvedett „kamu” ország újabb „kamu” forradalmának megpróbáltatásaival néz szembe. Egyébként hogy miért is tipikusan „kamu” ország Ukrajna, az már a nevéb?l is adódik. Az „u kraina” kifejezés ugyanis szó szerinti fordításban azt jelenti „határnál”.

A mindenkori nagy Orosz Birodalomnak a határ?rvidékér?l, és ráadásul a legkényesebb nyugati határáról van szó.

Igaz, a történelmi érem másik oldala, hogy Kijev, a Kijevi Rusz, minden oroszok történelmi szakrális talapzata, a keleti szlávok els? önálló államalakulata. Kijev nélkül tehát nincs birodalom, ám birodalom nélkül nincs Ukrajna, hisz, mint az ország neve is mutatja, csak a birodalom részeként értelmezhet? a történelmi mélyidentitás. A Nyugat minden korokban a nagyorosz identitás legkényesebb eleme, legf?bb kihívása. A birodalmi eliteken belüli legf?bb „tektonikai" törésvonal mindig is a „západnyikok", vagyis a nyugatosodást a „fejl?dés" egyetlen lehetséges értelmezési kereteként értelmez?k és azt ezt elvet?k között húzódik, s ez ma sincs másként.

A most felszínre tör? konfliktusok tisztázását azonban lényegében kizárni látszik az, hogy a Nyugat birodalma, vagy a „Kelet" birodalma (vagyis a mai Oroszország) közti választás mindkét oldalon egyaránt hamis elbeszélési módokra épül, a mai ukrán társadalomnak tehát egy hamis identitásértelmezési keretet felkínáló Nyugat és Oroszország között kellene választania. Az elmúlt évszázadok során a Nyugat stratégiáját az határozta meg, hogy az Orosz Birodalom (és benne Ukrajna) egyetlen hatalmas er?forrás „tartály", végtelen „külszíni fejtéssel letermelhet? mez?je" a nyersanyagnak, munkaer?nek és fogyasztóer?nek. Napóleontól Hitleren át a Nyugat birodalmát most megtestesít? Európai Unióig a helyzet nem sokat változott.

A Nyugat f? dilemmája már a 19. század végén is az volt, hogy miként lehetne az Orosz Birodalom gigantikus, zárt, szakrális paraszti társadalmát a nyugati kapitalizmus számára „emészthet?vé" tenni, vagyis igen rövid id? alatt „legyártani" bel?le a munkaer? és fogyasztóer? „állatok" hatalmas csordáit. És mivel erre a dúsan tenyész?, széls?ségesen destruktív csoportok közül a bolsevikok látszottak a legalkalmasabbnak, így b?kez?en támogatta ?ket – és ezzel a birodalom brutális szétroncsolását.

Hogy a zárt, szakrális paraszti társadalom hogyan vált valóban igen rövid id? alatt a nagyipari technostruktúrák „biomasszájává" Sztálin kommunizmusnak nevezett politikai kapitalizmusában, és ez milyen következményekkel jár, azt az ukránok a „holodomornak" nevezett iszonyú népirtás nyomán, a saját b?rükön érezhették. A Nyugat el?ször Hitlert próbálta Kelet felé terelni, és a sztálini birodalom „el?emésztett" Oroszországát így birtokba venni,

majd amikor ez nem sikerült, Sztálinnal szövetségben semmisítette meg a számára már „irányíthatatlanná” vált Hitlert.

S máig is tabu, hogy Ukrajna Hitlert „felszabadítóként” ünnepelte, de aztán Hitlert?l és a bosszút álló Sztálintól is a Nyugat cinikus asszisztenciája mellett szenvedte el az újabb iszonyú csapásokat. A Nyugat persze látszólag most más, és Ukrajna is most már huszonkét éve „független” ország, a színpadi díszletek alapján „nyugatias demokrácia”. Ám, hogy ez a nyugatias demokrácia és függetlenség mit jelent, az talán Ukrajna demográfiai adatai tükrözik a legjobban. 1990-ben Ukrajna népessége még több mint ötvenhárommillió és, ha csekély mértékben is, de kb. 27 ezer f?vel n?. Ám a születésszám szabadesésében évi hétszázezerr?l négyszázezerre csökkent, míg a halálozások száma 670 ezerr?l 800 ezerre n?tt. Így egyetlen évtized alatt kétmillió f?vel esett az ország népessége, az elmúlt huszonhárom év során pedig több mint hétmillióval. Csak az abortuszok száma meghaladta a harmincmilliót. A férfiak születéskor várható élettartama el?bb 64 évr?l 61 évre csökkent, és most is csak 62 év körül van, szemben a 82 év körül járó gazdag nyugati országokéval.

Talán így érthet?bb, hogy az ukránok számára mindez nem igazán fokozta a függetlenség, a nyugatias demokrácia és piacgazdaság iránti lelkesedést. Mindebb?l persze aligha következik, hogy a mostani orosz „birodalomba” való visszatérés történelmileg biztatóbb stratégia volna. Oroszország eddig is és ezután is f?ként abban lesz érdekelt, hogy Ukrajna egész társadalmi-gazdasági rendszerének, szerkezetének a „birodalomtól” való egyoldalú függése ne csökkenjen, hanem inkább növekedjék. Ukrajna egyre súlyosabb gazdasági helyzete éppen annak tudható be, hogy az egymást követ? Nyugat-barát, és Kelet-barát rezsimek és azok elitjei – gátlástalan cinizmussal – leginkább kollaboránsi pozíciójuk javításában mutattak érdekeltséget. Az ország gazdasági teljesítménye összességében alig haladja meg a huszonöt évvel ezel?ttit, a reálbérek a hetvenes évek végének szintjén állnak. Az „elitek” nem szolgálták, szolgálják, hanem inkább kiszolgáltatják a felel?sségükre bízott ország népét. Így az egyre élesebb, és újra polgárháborúval fenyeget? helyzet – akárhogy is nézzük – egyel?re nemigen kínál emberséges kiutat.

Az Európai Unió és f?ként az IMF átlátszó farizeus édesgetése és az Ukrajna nev? er?forrástartály gátlástalan kifosztására törekv? nyilvánvaló stratégiája legfeljebb azt ígéri, hogy a keleti birodalom nyugati határvidéke helyett a nyugati birodalom keleti határvidékeként aknázzák ki a jobb sorsra érdemes „kamu” ország er?forrásait. És ez, lássuk be, aligha vonzó jöv?kép.

Bogár László - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu - Flag egy jobb magazin az Értékek mellett!

Ajánló